

Allen die haar omringden zijn haar dankbaar voor wat zij voor hen betekend heeft en voor wat zij hen gegeven heeft aan liefde en goedheid.

WIJ BIDDEN: Heer onze God, gaef Uw trouwe dienaress, die steeds op U vertrouwd heeft in haar diepe geloof en godsdienstzin, de vrede en de vreugde van het Vaderhuis, die duren zal in eeuwigheid. Amen.

Voor uw meeleven en aanwezigheid danken wij U hartelijk.

In dankbare herinnering aan

JO DITTERS

echtgenote van

Herman op de Weegh

eerder gehuwd geweest met

Johan Huiskes.

Zij werd geboren te Enschede op
3 juli 1914. - Gesterkt door het Sacra-
ment der zieken is zij aldaar over-
leden op 21 november 1989.

Na de viering van de Eucharistie in
de AriënsGEDachteniskerk op
27 november d.a.v. vond de
crematie plaats te Usselo.

In Jo op de Weegh is een goede en
fijne vrouw van ons heengegaan.

Zij blijft in onze herinnering als een
zeer zelfstandige vrouw, die recht
door zee ging en niet om de dingen
heen draaide.

Voor haar man en kinderen en ieder
die haar ontmoette straalde zij gezell-
igheid uit en wist zij sfeer te
scheppen.

Jo heeft geleden aan het plotseling
overlijden van haar Johan in 1967.

Maar wat heeft ze zich daarna moedig
heengeslagen door de moeilijke
jaren in de zorg voor haar opgroei-
ende kinderen die nog thuis waren.

Ook was voor haar van groot belang,
de kennissenkring vanuit de 20 jaren,
die ze vóór haar trouwen gewerkt
had bij C. en A.

Na jaren van alleen zijn kreeg Jo,
vanaf 1981 weer zoveel liefde en ge-
luk in Herman op de Weegh. Ze mocht
ook hem gelukkig maken en samen
hadden ze, ondanks haar ziekte van
de laatste tijd, acht mooie jaren.

Intussen leefde Jo intens mee met
haar 4 kinderen, die ineens 8 kinde-
ren werden, sinds haar huwelijk met
Herman, en met de gezinnen van de
kinderen.

Haar "thuis" was de laatste jaren,
tijdens de zomer, in Buurse. Wat heeft
ze daar vooral de afgelopen lange
zomer, mogen genieten met Herman
van de natuur en de rust.

Daarna verergerde haar kwaal, die
tot vóór de zomer zoveel zorg en ver-
driet bracht. In het ziekenhuis bleef
Jo de moedige zieke, vechtend om
beter te worden en steeds de bezorg-
de vrouw voor Herman en de zorg-
volle moeder en oma voor de kinderen
en kleinkinderen.